

Vedtak i Transportklagenemnda - Fly

Sammendrag

Krav om standarderstatning grunnet forsinkelser.

Dato

10.05.2016

Saksnummer

0765//15F

Tjenesteyter

Norwegian Air Shuttle ASA

Klager har i det vesentlige anført:

Klager skulle reise t/r Oslo - Fort Lauderdale den 12. - 26. januar 2015 med DY7031 og DY7032, begge avgangene ble to timer forsinket.

Den 9. mars 2015 skulle klager reise fra Paris til Oslo med DY1497, også denne avgangen ble to timer forsinket. Klager måtte vente ytterligere en time på bagasjen. Da denne kom var siste flytoget gått kl. 00:50, slik at han måtte vente på bussen som gikk kl. 01:36. Fremme i Oslo sentrum tok klager drosje til hjemsted kl. 02:51. Klager mener Norwegian er ansvarlig for disse utgiftene.

Klager krever standarderstatning i henhold til EU-forordning 261/2004 for hver av hendelsene. Videre krever han refusjon av bussutgift kroner 220, og drosjeutgift kroner 135.

Det vises for øvrig til klagers brev.

Norwegian har i det vesentlige anført:

DY7031 og DY7032 ble begge forsinket i underkant av to timer grunnet uforutsett teknisk feil.

I perioden 28. februar til 10. mars 2015 var Norwegian rammet av pilotstreik. DY1497 ble dessverre forsinket 1 time og 46 minutter grunnet denne streiken. Det vises til fremlagt dokumentasjon. Hendelsen var ekstraordinær og utenfor Norwegians kontroll.

EU-forordning 261/2004 åpner ikke for kompensasjon for forsinkelser på samme måte som ved kanselleringer. I henhold til dom C-402/07 i EU-domstolen (Sturgeon-dommen), er flyselskapene unntatt fra videre kompensasjon hvis forsinkelsen er under tre timer, eller dersom årsaken til forsinkelsen er ekstraordinære omstendigheter utenfor flyselskapets kontroll som forhindrer flyvningen. I klagers tilfelle var forsinkelsene under tre timer.

Det ble ikke rapportert noen uregelmessigheter ved bagasjeutleveringen den 9. mars, Norwegian anser klagers påstand om kraftig forsinkelse som usannsynlig. Som reisende må man regne med litt ventetid ved henting av bagasje.

I henhold til Montrealkonvensjonen artikkel 19 og Luftfartsloven § 10-20, er fraktføreren ansvarlig for tap som følge av forsinkelse ved lufttransport av passasjerer, reisegods og

gods, med mindre han godtgjør at han selv og hans folk har tatt alle forholdsregler som med rimelighet kan kreves for å unngå tapet, eller at dette ikke har vært mulig for dem.

Norwegian kan på grunnlag av ovennevnte ikke imøtekomme klagers krav.

Det vises for øvrig til Norwegians brev.

Nemnda bemerker:

Forsinkelse som medfører at passasjerene kommer frem til det endelige bestemmelsesstedet mer enn tre timer etter det planlagte ankomsttidspunktet gir rett til erstatning med mindre flyselskapet godtgjør at forsinkelsen skyldes ekstraordinære omstendigheter som ikke kunne vært unngått selv om alle rimelige tiltak var truffet. Nemnda viser til EU-forordning 261/2004 artikkel 6 jf. artikkel 7, jf. artikkel 5, jf. EU-domstolens avgjørelser i sak Sturgeon-Condor av 19. november 2009 (C-402/07) og i sak Nelson m.fl. av 23. oktober 2012 (C-581/10).

Det følger av rettspraksis at flyet anses «kommet frem» når dørene åpnes og passasjerene kan forlate flyet.

De forsinkelser saken gjelder var alle på under tre timer. Forsinkelsene gir følgelig ikke rett til standarderstatning

Det står påstand mot påstand om når klager fikk utlevert sin bagasje etter reisen fra Paris. Nemnda finner på bakgrunn av de foreliggende opplysninger ikke sannsynliggjort forsinkelse i bagasjeutleveringen ut over det påregnelige.

Nemnda finner ikke å kunne anbefale at klager gis medhold.

Vedtak:

Transportklagenemnda-fly finner ikke å kunne anbefale at klager gis medhold.

Vedtaket var enstemmig.

Nemndas representanter

Lagdommer Einar Kaspersen, formann, Kirsti Pamphlett, Forbruker Europa, Hanne Beth Takvam-Borge, Forbrukerrådet, Tove Husa Wiger, SAS Norge AS, Monica Grimstad, Widerøe's Flyveselskap AS.

De publiserte nemndsavgjørelsene er bearbeidet av stiftelsen Lovdata, som innehar rettighetene til dokumentene. Utnyttelse av nemndsavgjørelsene til forlagsvirksomhet, distribusjon, drift av søkbare databaser eller opplæringsvirksomhet krever særskilt avtale med Lovdata. Lovdata avgjør i tvilstilfelle hva som faller inn under nevnte kategorier.